

καὶ ἐρυθρῆ ὡς ἐξερχομένη ἐκ τῆς κοίτης τοῦ ἡλίου. Οὕτω θέλει κρυφθῇ καὶ ἐρυθρῶσιν ἡ . . . τῇ ἐπαύριον τῶν γάμων ἡμεῖς δὲ τότε θέλομεν εἰπεῖ πρὸς αὐτὴν ἄφες ἡμᾶς νὰ ἱσθμεν τὰ ὁμαίτια σου »

Ὁ κύριος τῆς σφύρας, ὁ δοῦπος τῶν κομπομένων, ἡ πιπτόντων ξύλων, αἱ διάφοροι φωναὶ καὶ οἱ γέλωτες συγκαλοῦσι μακρόθεν τοὺς γείτονας, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, εἰς τὴν κοινὴν ταύτην εὐθυμίαν καὶ ἀγαλλίασιν.

Ἡ ἀποπερατωθεῖσα ἀγροτική καὶ ἀφελὴς αὕτη νυμφικὴ παρὰ περιλινθάνει ἱσως, πολλάκις πλειοτεραν ἀληθὴ εὐθυμίαν παρὰ τὰ χυτὸπάστια τῶν ἀνακτόρων φανινώματα καὶ τοὺς ἀρχιτεκτονικοὺς θόλους.

Τῇ ἐπαύριον πληροῦται ἡ νέα κατοικία ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν ἐπιπλῶν καὶ τῆς ἄλλης ἀποσκευῆς τοῦ ἰδιοκτήτου ψίαθαι, θρανία, σκίμποδες, χύτραι, τρυβλία, καθίσκοι, ὑδρῖαι καὶ κωλήνες ἀπὸ μηρῶν ἄρκτου καὶ ὀρίγναλ (1) δράγματα καλαμοσίτου καὶ φυτὰ διάφορα τὰ μὲν ὡς ἱατρικὰ, τὰ δὲ εἰς τροφὴν χρήσιμα διευθετοῦνται ὅπου ἀρμυζεῖ ἑκαστον, ἡ κρεμῶνται ἀπὸ πασάων εἰς τοὺς τοίχους· χωρίζεται δὲ καὶ τόπος περὶ φρακτιος, ἡ ὡς λάκκος (πύλος) πρὸς ἀπόθεσιν δημοτικῶν καρπῶν. Εἰς πάντα ταῦτα πρόσθετος τὰ ἐργαλεῖα τῆς κυνηγίας, τῆς γεωργικῆς, τῆς ἀλιείας καὶ τοῦ πολέμου, δηλ. τὰ ἐκ τῆς ἐντεριόνης τοῦ ψευδορηνίκου συμπεπλεγμένα δίκτυα, τὰ τόξα, τὸ ῥόπαλον, τὴν ἀξίνην, τὰς μαχαίρας, τὰ πυρίπνοα ὄπλα, τὰς κερατίνους πυριτιδοθήκας, τοὺς αὐλοὺς, τὰ τύμπανα, τὰς νευρὰς τοῦ δατύποδος, τὸ ἐκ τῆς συκαμίνου καὶ σημύδας πανίον, τὰ πτερὰ, τοὺς μαργαρίτας, τοὺς στρεπτοὺς, τὸ μέλαν, τὸ κυνοῦν καὶ τὸ ἔρευθος τῆς κομμωτικῆς τέχνης καὶ πλῆθος δερμάτων, τῶν μὲν θυροδεσφηνέων, τῶν δὲ ἀκατεργάτων. Ἰδοὺ ἅπαντα ἡ περιλαμβανομένη εἰς τὴν καλύβην περιουσία.

Ὅκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς ἱεροτελεστίας τοῦ γάμου, ἡ μὲν μελλόνουμος νεάνις ἀποχωρεῖ εἰς τὸ δωμάτιον τῶν καθαρισμῶν, ὅπου αἱ γυναῖκες ἀπέρχονται καὶ μένουν τρεῖς, ἡ τέσσαρας ἡμέρας κατὰ μῆνα, καὶ ὅπου τίκτουσιν· ὁ δὲ μελλόγαμβρος ἥρως τρέχει εἰς τὸ κυνήγιον, ἀλλ' ἀφίνει εἰς τὸν τόπον τὰ φονευόμενα ἀγριμαῖα· διότι εἰς τὰς γυναῖκας ἀήκει νὰ συνάξωσι καὶ νὰ φέρωσι τὴν θήραν εἰς τὴν πανδαίσαν (τὸ συμπόσιον) τῶν γάμων. Ὅποια ἀγαθὰ τότε οἰωνίζονται, ἂν ἡ θήρα ὑπῆρξεν ἀφθονος!

Επιστάσης δὲ τῆς μεγάλης ἡμέρας οἱ ἀγύρται, εἴτε τερατουργοὶ καὶ οἱ γέροντες, εἴτε φύλαρχοι προσκαλοῦνται εἰς τὴν τελετὴν. Δόχος μαχητῶν ἐπιλέκτων ὑπάγει νὰ εὕρῃ τὸν γαμβρόν, ἄλλο δὲ στίφος παρθένων τρέχει νὰ ζητήσῃ τὴν νύμφην· Καὶ ἐκεῖνος δὲ καὶ αὕτη ἐμφανίζονται ἐνδεδυμένοι τὴν λαμπροτάτην αὐτῶν στολὴν καὶ φέροντες τὰ ὠραιότατα κοσμήματα, οἷον περιδέραια καὶ πτερὰ καὶ κώδια (γουναιρικά).

Ἐξ ἐναντίων δὲ ὁδῶν ὁρμώμεναι αἱ δύο συνοδαὶ ἐρχονται συγχρόνως εἰς τὴν καλύβην τοῦ προσδουτάτου τῶν συγγενῶν· ἀντικρὺ δὲ τῆς ὑπαρχούσης ἤδη θύρας

ἀνοιγομένης νέας ἄλλης εἰσέρχονται ἰδιαίτερος εἶδεν καὶ ἐνθεν ὁ γαμβρὸς καὶ ἡ νύμφη μετὰ τῶν ἀκολουθῶν καὶ ὑπάγουσι νὰ καθήσωσιν ἐπὶ σπουδῶν δερμάτων εἰς ἐκ τῶν ἄκρων τοῦ δωματίου, ὅπου οἱ γέροντες συνιδρύοντες σοβαρῶς καπιέζουσι.

Μετὰ ταῦτα ἀρχεται ὁ γαμήλιος χορὸς· ἔξω τῶν δύο θυρῶν, καὶ αἱ μὲν νεάνιδες φέρονται καλαύροπα (ἄγκυλωτῇ, βῆδον) ἀπομιμοῦνται τὰ διάφορα τῆς γεωργίας ἔργα, οἱ δὲ νέοι περιφυλάττουσιν αὐτὰς κρατοῦντες τὸ τόξον εἰς χεῖρας· Ἐξείρνης δὲ ἐπιπαιόμενος ἐκ τοῦ παρακειμένου δρυμῶνος ἐχθρὸς ἀποπειράται καὶ πρὸς αὐτὰς νὰ ἀρπάσῃ τὰς γυναῖκας, καθὼς ποτε οἱ τυχοδιώκται τῆς Ρώμης τὰς τῶν Σαβίνων. Ἀλλ' οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ὁρμῶσιν εἰς βοήθειαν, ἕως οὗ μάχης προσηύχθη γενεμένης ἀποχωρήσωσιν οἱ ἀρπαγες.

Μετὰ τὴν παντόμιμον ταύτην παράστασιν ἐπέρχονται ἄλλαι εἰκόνες φυσικαὶ τοῦ οἰκιακοῦ βίου, τῆς οἰκονομικῆς ἐπιμελείας, τῆς συζυγικῆς συνδιαλέξεως, τῶν οἰκογενειακῶν ἐνασχολήσεων καὶ ἀπολαύσεων· ἅπαν δὲ τὰ θεάματα ἀποπερατοῦνται διὰ σπουδῆς, καθ' ὅν αἱ μὲν νεάνιδες φέρονται ἀντιθέτως πρὸς τὸν ἥλιον, οἱ δὲ νέοι κατὰ τὴν φαινομένην αὐτοῦ κίνησιν.

Υστερον ἐρχεται ἡ εὐωχία συγχειμένη ἐκ βοφημάτων, πλακοῦντων, καλαμοσίτου, ὀσπρίων, ὀπωρῶν, ἰχθύων, ἐπανθρακιδῶν κρέατος καὶ ὀπτῶν πτηνῶν· Ἀπὸ μεγάλων δὲ κολεκυθῶν βρωτῶν οἱ συνδαιτυμόνες ὡς οἶνον μελιτῆ τὸν χυτὸν τῆς σφειδάμνου, ἡ τοῦ ῥόδου, διὰ δὲ κυάθων ἐκ φηγοῦ ποτὴν τι θερμὸν προσφερόμενον ὡς καφέν.

Τούτων πάντων γενομένων οἱ μὲν κλητοὶ παρὰ νύμφας ἀναχωροῦσι, παραμένουν δὲ μόνον δώδεκα ἄνθρωποι, ἔξ μὲν ἄνδρες ἐκ τῶν γερόντων, ἔξ δὲ γυναῖκες ὁμοίως καὶ αὗται προβεβηκυῖαι τὴν ἡλικίαν ἐκ τῆς οἰκογενείας τῆς νύμφης· Ἀποτελοῦσι δὲ πάντες οὗτοι καθήμενοι δύο ὁμοκέντρους κύκλους, αἱ μὲν γυναῖκες τὸν ἐσωτερικόν, οἱ δὲ ἄνδρες τὸν ἐξωτερικόν, οἱ νεόγαμοι δὲ αὐτοὶ κατέχοντες τὸ κέντρον κρατοῦσιν ἑκαστος τὴν ἄκρην δριζοντίου καλάμου ἐξ ποδῶν μήτους· Ἐκτὸς τούτων ὁ μὲν γαμβρὸς βαστάζει ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ποδα δορκάδος, ἡ δὲ νύμφη αἶρει διὰ τῆς ἐριστερᾶς χειρὸς ποδα δορκάδος καὶ φύλλων καλαμοσίτου. Τὰ ἐμβλήματα ταῦτα εἰκονίζουσι τὰ ἰδιαίτερα ἐκαστοῦ τῶν συζευγνυμένων ἔργα· Ἀλλὰ καὶ ὁ κάλαμος πεποικιλμένος διὰ παντοίων ἱερογλύφων δηλοῖ τὴν ἡλικίαν αὐτῶν καὶ τὴν σελήνην, καθ' ἣν ἐτελέσθη τὸ συναιεῖσιν. Εἰς δὲ τοῦ ποδᾶς τῆς νύμφης ὑποβάλλονται τὰ δῶρα τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ δηλ. στολὴ ἐντελής, ὁ χιτὼν, καθὼς καὶ ὁ θώραξ ἐκ φλοιῶν συκαμίνου, ὁ πέπλος ἐκ πτερῶν, ἡ ἐκ δέρματος σαρβερίου, τὰ περιβραχιόνια ἐκ κοχυλίων, καὶ δακτύλιοι, ἡ κρίκοι διὰ τὴν ῥίνα καὶ τὰ ὠτία δηλ. ἐπιβρίνια καὶ ἐνώτια.

Εἰς ταῦτα προστίθενται καὶ κοίτις ἐκ λύγων, τιμᾶχιον ἀγαρικοῦ, πυροβόλοι λίθοι, τὸ κακκαδίον τῆς ἐψήσιως τῶν κρεάτων, ὁ τελαμὼν, ἡ δερμάτινος ἀνὰ φορεὺς πρὸς ἀνασκήσιν θάρους καὶ δαλὸς πυρεστίας.

Ἀλλὰ καὶ ὁ σύζυγος διδάσκεται δι' ἄλλων συμβόλων ὅσα ἀναλαμβάνει χρὴ, νὰ μάχεται, δηλ. νὰ κα-

(1) Original ἔων τῆς Ἀμερικῆς.